

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Radács Gyula ügyvéd által képviselt felperesnek a Tamásné dr. Kajati Zsuzsanna jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatala alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 16.K.32.316/2006. számon indított és ugyanezen bíróság 2007. április 24-én kelt 16.K.32.316/2006/9. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 16.K.32.316/2006/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 150.000 (egyszázötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 841.700 (nyolcszáznegyvenegyezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A rendőrhatóság 2003. július 5-én a felperes és fia által bérelt lakásban házkutatást tartott, melynek során egy plüssállatba varrva 47.000.000 Ft-ot találtak.

A büntetőeljárás során a készpénzt a felperesnek, mint tulajdonosnak visszaadták, egyúttal értesítették a tényről az adóhatóságot.

Ezt követően az adóhatóság a felperesnél 1998-2003. évekre személyi jövedelemadó vizsgálatot tartott, melynek során nyilatkoztatták a felperest a bevallott jövedelme, egyes kiadásai, valamint a készpénz származására vonatkozóan.

Az adóhatóság megállapította a megvalósult kiadások figyelembe vételével, hogy a felperes vagyongyarapodása nem állt arányban a bevallott jövedelemmel, ezért becslési eljárást alkalmazott.

A becslés eredményeként meghozott első fokú határozattal a felperes terhére összesen 22.428.305 Ft adókülönbözetet állapítottak meg, amelyből 22.341.110 Ft minősült adóhiánynak. Kötelezték továbbá

11.170.555 Ft bírság, és 2.728.807 Ft késedelmi pótlék megfizetésére.

A fellebbezés folytán eljáró alperes, mint másodfokú hatóság, 2004. október 27-én az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében e határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Indítványozta továbbá tanúk meghallgatását.

Ezt követően az alperes a másodfokú határozatát módosította, mely szerint az első fokú határozatot megváltoztatva elfogadta, hogy a megtalált 47.000.000 Ft-ból a felperes 21.000.000 Ft-ot a ... utcai tulajdonát képező ingatlan eladásából kapott. Ennek megfelelően az alperes a felperes terhére 11.028.305 Ft-ban állapította meg a személyi jövedelemadó különbözetet, ezt meghaladóan 6.970.555 Ft bírság, és 2.119.395 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

A felperes módosított keresetében a módosított határozat hatályon kívül helyezését kérte.

Álláspontja szerint a becslés jogalapja nem állott fenn, mindig teljesítette bevallási kötelezettségeit. Az adóhatóság által figyelembe vett kiadásai alapjául vitatta a KSH megadott adatait.

Az első fokú bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatását követően 16.K.32.216/2006/9. számú ítéletével a felperes módosított keresetét elutasította.

Az első fokú bíróság megállapította, hogy az adóhatóság az ellenőrzési eljárásban igazolt adatokkal támasztotta alá a becslés feltételeinek fennállását. A felperes ezzel ellentétes állításait hitelt érdemlő adatokkal a módosított határozat fennmaradt részével szemben nem igazolta.

Az első fokú bíróság hivatkozott, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 108. § /1/, /2/ bekezdésére, 109. § /1/, /2/, és /3/ bekezdésére, valamint a személyi jövedelemadóról szóló többször módosított 1995. évi CXVII. törvény (Szja.tv.) 63. § /2/ és /4/ bekezdésére. E jogszabályi rendelkezések alapján értékelte az egyes megállapított tényeket, valamint a bizonyítékokat, és ennek során arra a következtetésre jutott, hogy az adóhatóság helytállóan értékelte a felperes mezőhegyesi lakástulajdon értékesítésével kapcsolatos megállapításait, valamint a Mercedes gépkocsi eladására vonatkozó tényeket. Ezért helyes volt az a megállapítás, hogy a felperesnek a Mercedes típusú gépjármű eladásából származó bevétele nem volt igazolt, továbbá hogy a felperes által felajánlott tanúvallomások nem eredményezték a felperesi előadás kétséget kizáró igazolását.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte az ítélet hatályon kívül helyezését, és a keresetének megfelelő döntés meghozatalát.

A felperes ismételten hangsúlyozta azt az álláspontját, mely szerint a becslés jogalapja nem állott fenn, az adóhatóság megállapításai jogszabálysértőek.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az adóhatóság és az első fokú bíróság által helyesen hivatkozott Art. 109. § /1/ bekezdése szerint, ha az adóhatóság megállapítása szerint az adózó vagyongyarapodásával és az életvitelére fordított kiadásokkal nincs arányban az adómentes, a bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege, az adóhatóság az adó alapját is becsléssel állapítja meg. Ez esetben figyelemmel az ismert, és adóztatott jövedelmekre is, az adóhatóságnak azt kell megbecsülnie, hogy a vagyongyarapodás és az életvitel fedezetéül a magánszemélynek milyen összegű jövedelemre volt szüksége.

Az adóhatóság helyesen állapította meg azt, hogy önmagában az a tény, mely szerint a felperesnél ilyen magas összegű készpénzt találtak, alapot adott arra, hogy az adóhatóság az idézett jogszabályi rendelkezés alapján becsléssel állapítsa meg az adó alapját. Az Art. 109. § /3/ bekezdése alapján a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az adózó hitelt érdemlő adatokkal igazolhatja.

A felperes a peres eljárás során hitelt érdemlő adatokkal igazolta a feltalált készpénz egy részéről, hogy milyen ingatlanügyből származott. Az adóhatóság a felperesi igazolást elfogadta, és ennek megfelelően módosította határozatát. Ezen túl helyesen állapította meg azt a tényt, mely szerint a fennmaradó összeg eredetét a felperesnek nem sikerült hitelt érdemlő adatokkal igazolnia, az általa bejelentett tanú vallomása ugyanis nem volt alkalmas annak igazolására, hogy a felperes tulajdonát képező Mercedes személygépkocsit 20.000.000 Ft-os vételáron elidegenítette és ez a vételár volt az az összeg, amelyet a rendőrhatalóság nála fellelt. Az első fokú bíróság az egyéb adóigazgatási és peres eljárás során felmerült bizonyítékokat is helyesen értékelte és az erre alapított döntése jogszerűnek minősült.

A Pp. 275. § /1/ bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban bizonyítási felvételére, illetőleg a bizonyítékok felülmérlegelésére nincs lehetőség, kivéve abban az esetben, ha a megállapított tényállás hiányos, illetőleg iratellenes, vagy feltűnően téves és okszerűtlen következtetéseket tartalmaz. A Legfelsőbb Bíróság ilyen nem észlelt, ezért a mérlegeléssel

meghozott jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a felperest felülvizsgálati perköltség fizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján köteles megfizetni.

Budapest, 2008. október 16.

Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Danziger Éva sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró